

רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

השמטות

מִרְבֵּי נִפְתָּלִי, שְׁהִיָּה
בְּאוֹמֵן, וּמוֹהֲרֵנִי תִּנְפֹט
בְּבִרְסֵלָב, וַיִּדַע תִּכְף
מִפְטִירְתּוֹ. וְסִפֵּר, שְׁבַלִּילָה
[פְּלוֹמֵר, בְּחֵלוֹם] רָאָה אֶת
מוֹהֲרֵנִי תִּזְלֵ רֶץ, וְשָׂאֵל
אוֹתוֹ: "ר' נִתָּן, וְהוּו לְוִיפֹט
אִירֵ?" [לֹאן אֶתָּה רֶץ],
וְהִשִּׁיב לוֹ: "אֵיךְ לְוִיף צוֹם
רִבִּי'ן" [אֲנִי רֶץ אֶל רִבְנֹן],
וְהִבִּין מִזֶּה שְׁנִפְטֵר.

לכנה, בחינת (שיר השירים ו) יפה כלכנה. כי בבחינת משה אי אפשר לראות הודו והדרו, כי הוא בחינת חמה שאי אפשר להסתפל בה עתה, כי הוא בחינת כסא דמכתסביא וכו'.

ועל-כן באמת נאמר (שמות לד): וייראו מגשת אליו וכו' ויתן על פניו מסכה, כי אין לנו פח שיאיר ויפיע עלינו כבוד הדר מלכותו כי אם על-ידי בחינת יהושע, בחינת לכנה שמקבלת מהשמש, מבחינת משה. וזה מה שכתוב (בסימן קמ) על פסוק (איוב לו) ביד כל אדם יחתום וכו', שבהצדיק בעצמו אין להעולם בו שום תפיסה רק על-ידי אנשיו וכו', עין שם. כי אנשיו ותלמידיו הם בחינת יהושע, על ידם ניקא נתגלה נפלאות הדרת קדשת הצדיק שהוא בחינת משה, שעל-ידי זה נתגלה כבוד הדר מלכותו יתברך וגדלותו עד אין חקר. (הלכות שבת ז', אות נ"ה)

התגברות תאנת נאוף, פגם הבכרית, פגם טפי המה, על-ידי-זה מתגבר המחלקת ביותר על הצדיק האמת. וכן להפך, שעל-ידי המחלקת שעל הצדיק מתגבר מעשה זמרי, רחמנא לצלן. ועל זה התפלל יעקב: "בסדם אל תבא נפשי", הינו במעשה זמרי, ויבקהלם אל תחד כבדי", הינו במחלקת קרח, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. (הלכות פריה ורביה ה', אות ה' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ע"א)

... איש אשר רוח בו

עקר המחלקת הוא מחלקת היצר הרע, שחולק על האדם ורוצה להורידו לשאול תחתיות חס ושלום, ועקר היצר הרע הוא בחינת חקירות וכפירות, שהם בחינת מחלקת, בחינת חלק לבם, ומשם נמשך כל המחלוקות שבעולם, שכלם באים מבחינת מחלקת היצר הרע, ששרשו בפירות, פגם הרצון. כי באמת המחלקת הוא פגם הרצון, כי עקר המחלקת הוא בק הרצונות, שזה רוצה כך וזה רוצה להפך, ומחמת זה נעשה מחלקת חס ושלום.

ועל-כן עקר השלום הוא על-ידי הצדיק הדור הגדול במעלה, שהוא בחינת משה, שנשמתו מבחינת רענא דרעיון, רצון שברצונות, שהוא יודע רצון כל אחד ואחד מהיכן נמשך בשרשו ועל-כן הוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, כי יודע לקשר ולחד רוחו ורצונו של כל אחד ואחד בשרש הרצון, ושם מיוחד ומקשר כלם ברצון אחד העליון, ואז נמשך אהבה ושלום גדול ונפלא ביניהם, מאחר שכלם בדעותיהם ורצונותיהם המשנות מקשרים ומיחדים ברצון אחד העליון, שאין בו שום שנוי, ושם כלו אחד וכלו שלום, כי הכל נכלל באחד. (הלכות שומר-שכר ב', אות י' לפי אוצר היראה - מחלוקת, נ"ג)

... ונתתה מהודך עליו

עקר ההדור רואין רק בבחינת יהושע, בחינת ונתתה מהודך עליו, שהוא בחינת

פִּינָחָם

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

... בקנאו את קנאתי

כֹּהֵיָא ... בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי
בְּכֹל הַדוֹר הַדוֹר מִתְעוֹרֵר בְּחִינַת זְהוּמַת
בְּלַעַם וְרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ חַס וְשְׁלוֹם קְלַפַּת
עוֹן פְּעוֹר שְׂבֵא עַל יְדֵי שְׁנֵי אַחַר בְּנוֹת
מוֹאָב, שְׁזָה בְּחִינַת הַתְּפִשּׁוּת הַחֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת וְדַעוֹת רַעוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֵּבַע,
כְּמוֹ כֵּן שָׂאֵר הַדַּעוֹת רַעוֹת וְסִבְרוֹת זְרוֹת
וּמְשַׁבְּשׁוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הָאֱמֶת, שְׂכַל זֶה
הוּא בְּחִינַת עוֹן פְּעוֹר עֲבוּדָה זְרָה קִיא
צוֹאָה, וְכֹל זֶה בָּא עַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹת תְּאֻנַּת
נְאוּף עַל יְדֵי קְלַפַּת
בְּלַעַם יִמַח שְׁמוֹ.

והכנענו על ידי הצדיקי הדור האמתיים שלוחמים עדן בכל יום בתפלתם עם בלעם הרשע, לבער ולעקר זיהמתו הרעה ודעותיו הרעים מן העולם, ועל ידי אנשי אמת החסים על נפשם ומקנאים קנאת ה'

צבאות בבחינת פנחס ומוסרים נפשם ועושים עבדות קדושות מה שלא נצטוו מרבם כלל, רק שהם מתחכמים ומבינים מדעתם מהרמזים שלו, עד שעל ידי זה נתגלה אור האמת בעולם ונתבטל כל הדעות הרעות של החולקין על נקדת האמת, ועל ידי זה זוכין הכל לתשובה (הלכות ברכת השחר ה', אותיות פ"ג צ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות כ"א)

... ושם איש ישראל המפה וכו' זמרי בן-סלוא

בחינת מחלקת קרח נעדרתו מתגבר בכל דור, ומתאספים הרבה לחלק על הצדיק האמת העוסק לקרב נפשות ישראל להשם יתברך. וכן תאנת נאוף, שהוא בחינת מעשה זמרי, מתגבר גם-כן מאד. והא בזה תליא על-ידי מעשה זמרי מתגבר מחלקת קרח, הינו על-ידי

פשיטת נפש

(אס) כל הרדיפות וההסתות וההתגרות שהיצר הרע וחילותיו מתגרים בכל אדם בכל יום ובכל עת, הכל נמשך מבחינת קלפת לבן ועשו, ומצרים, הארבע מלכיות, שכלם עומדים בכל דור ודור על כל אחד ממשנאל לכלותו הס-נשלוס. ואין שום עציה להנצל מהם כי אם על-ידי אמונה שלמה בשם יתברך שהוא בחינת התחדשות דקדשה בחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך.

הינו שידע האדם האמת לאמתו שאינו יודע כלל, כלל כלל לא. רק יתחזק את עצמו באמונה הקדושה שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים ואל יבלבל אותו שום דבר שבעולם, כי אין אנו יודעים כלל רק כפי שהורו אותנו רבותינו וזכותם לברכה. כי הם אמרו והם אמרו הם אמרו שצריכים לשבר בתכלית השלמות כל התאוות שבעולם ואפלו מאיזה תנועה בעלמא שאינה פרוץ הבזרא יתברך צריכים לברוח ולהתרחק ממנה בתכלית הרחוק כי הוא בוגם מאד בפנש הישראלי ובכל העולמות התלוים בו. והם אמרו שאפלו אם עבר האדם מה שעבר אפלו אם עבר האדם על כל התורה כלה אלפים פעמים רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן אין שום אוש לעולם כלל וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק בעבודת השם.

כי השם יתברך מקבל תענוג ושעשועים מהגורע שפגורעים אדרבא והו עקר גדלותו יתברך בשהחזקים מאד מתקרבים אליו ומודים בו יתברך ומתחזקים באמונה ומודים ומשבחים אותו יתברך על חסדך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך שבכל עת וכו'. ועקר בריאת שמים וארץ היה רק בשביל זה שיתחיל האדם בכל פעם מראשית באלו נולד היום וכאלו היום הוא ראשית התחלתו שזה בחינת בראשית ברא אלקים וכו' - בראשית דייקא בשביל בחינת ראשית הנ"ל. וכן עד עתה השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית והכל רק בשביל זה בשביל ההתחדשות הנ"ל שכל אחד ואחד כפי מדרגתו יתחיל בכל יום מחדש לכנס בעבודתו יתברך כנ"ל. וזה בחינת ענין מצות בפורים וחדו בבורים כמבאר בפנים: [שם אות יא]

לראות באב"י הנחל

= אומן (חלק ג') =

... בסיון תשנ"ג אחד מהמקרים הישנים שהתרחק באותה התקופה שבה דבר ר' ישראל בענין מקום הקבוץ ולא ידע מכל הענין, נסע לאומן על שבועות, וכשחזר בא לר' ישראל וספר לו שנסע לאומן, אמר ר' ישראל: "כן, אם לא בא הציין, נצטרך להמשיך לנסע לשם במקדם!".

לאחר מכן בתמוז התחיל ר' ישראל לבלבל את העולם איפה יהיה מקום הקבוץ, פעם אמר שיהיה באומן ופעם אמר שיהיה בירושלים. בכל זאת היה נראה יותר שיהיה באומן, והיה קשה לחברים לקבל את זה מחמת שרצו שהקבוץ יהיה בירושלים.

לאחר ספקות שעשה על מקום הקבוץ, אמר לו אחד מהחברים בשנכנס לבקר בשבת קדש: "מה הרצון של השם יתברך? איפה יהיה? צחק ר' ישראל ואמר: "נראה...".

בסוף חדש תמוז אמר: "בסוף הרוסים התחרטו (על רצונם להעביר את הציין) וצריכים לנסע במקום שבו נמצאים העצמות כמו שכתוב בחיי מוה"ר"ן, - אז יהיה באומן". הקשו לו: "אבל אמרתם נגמר אומן?" השיב: "אבל מה לעשות שהתחרטו הרוסים?" שאלו: "אבל משהו שאל אם לא יבוא, ואמרתם: 'יבוא'?" השיב ר' ישראל: "אבל מה לעשות שבסוף התחרטו הרוסים?" והוסיף: "יהיה שמה, יהיה הרבה קבוצים, בירושלים, בחרון - אבל אני אהיה באומן".

באותו הזמן הזמין ר' ישראל פרטיס לאומן, ולאחר מכן בטלו, לאחר מכן הזמין עוד פעם פרטיס לאומן, אך החברים לא רצו להזמין לעצמם בחשבם שבכל זאת הקבוץ יתקים בירושלים, ורק אחד מן החברים הזמין עמו פרטיס.

נשמע גם בתקופה של הבלבולים על איפה יהיה מקום הקבוץ שאמר שהעצמות הם כבר פה וזה יתגלה באלול, אבל לאחר זמן בשרצה בכל זאת לנסע לאומן, אחד מהחברים הזכיר את הדבור הנ"ל, ואמר ר' ישראל: "אבל אנחנו לא זוכים לראות אותו" ואף לאחר שהתעקשו עמו אמר שצריכים לנסע (מקלט).

בחדש סיון תשנ"ג באו אנשים לא מקרבים לשאל איפה יהיה הקבוץ של ראש השנה, ואמר ר' ישראל שצריכים לברר איפה נמצאים העצמות, ולבקשתו נסעו לבית הנשיא לשאל את אביכה (המזכירה של הנשיא שור) על זה, ואמר ר' ישראל: "שמעתי שהרוסים התחרטו או לא התחרטו, אז לברר איפה העצמות", והיא אמרה שתברר. אבל כנזכר לעיל, בתמוז אמר שהקבוץ יהיה באומן...

מכות ומכאובות ומחשבים, ובפרט מחלי הקדחת.

● ותרחם על כל ישראל, על כל מי שכבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא ליצלן, (ובפרט על פלוני בן פלונית), ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל.

● ותסבב ברחמיך הרבים, ותשלח עליהם זיעה טובה מן השמים, ועל-ידי-זה תתושב דעתם, ויתמזגו החסדים והגבורות שהם פח האש ומים שבהם במוג השנה, ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד, ולא יתגבר זה על זה כלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרוב קרירות וחמימות ורעידת האברים של חולי הקדחת רחמנא לישובך, ויזכו בלם לרפואה שלמה וייתשב דעתם בשלמות באמת. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה קנ"א)

זעה היא רפואה לחלי הקדחת (לקוטי מוה"ר"ן, סימן רס"ג).

● ... רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על-ידי-זה רחמנא ליצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, הי ישמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועל, וישמרני תמיד שאזהר מעתה ואשמר את נפשי לכלי לאכל שום אכילה יתרה כלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיך, שלא יבא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמי ישראל, מכל מיני חלאים ומכל מיני